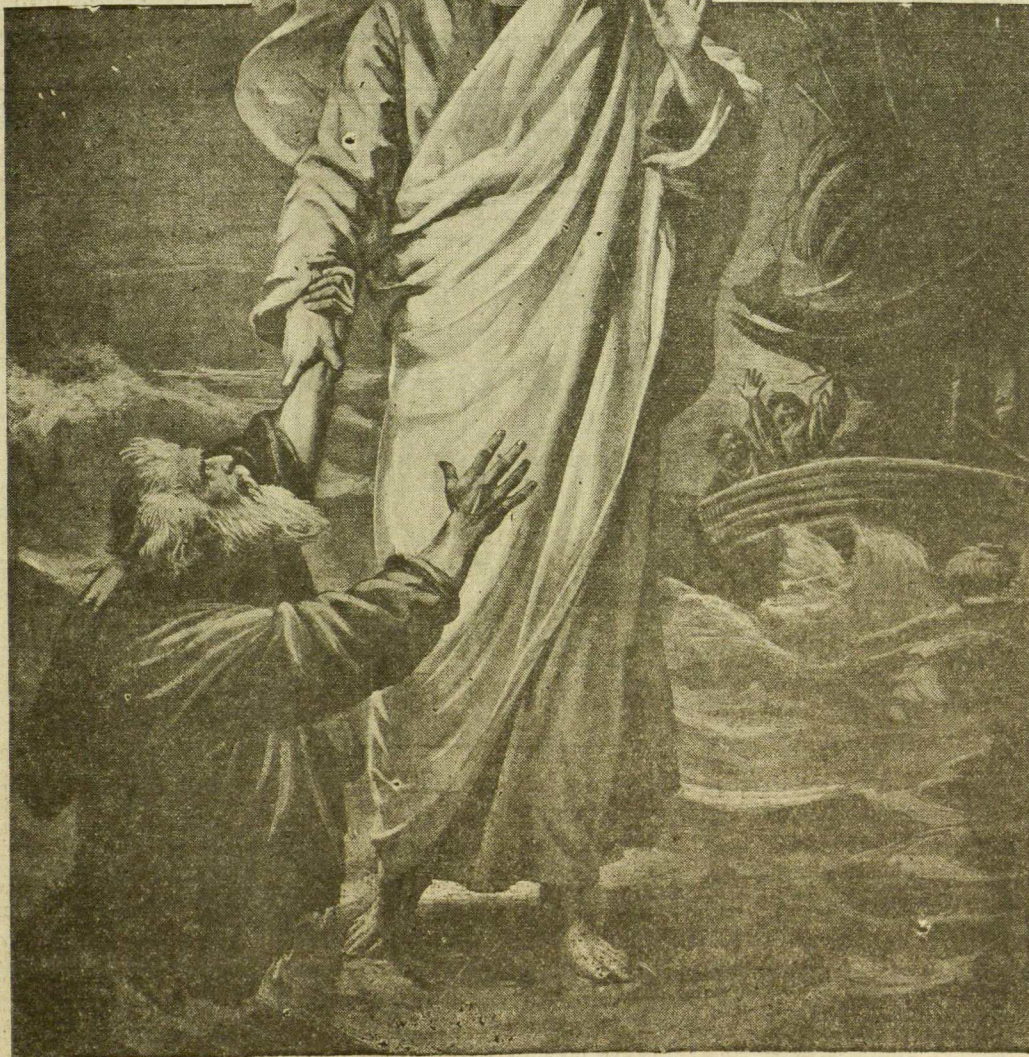

LAIVAS

No. 39. Metai VI

Rugs. (Sept.) 25, 1926

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XVIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija.

MATO 9, 1-8.

ANUO metu Jėzus, išėdęs į laivelį, jis persiūrė ir atvyko į savo miestą. Štai, atnešta pas jį stabo ištiktas žmogus, paguldytas patalė. Jėzus, matydamas jį tikėjimu, tarė stabo ištiktam: Pasitikėk, sunau tavo nuodėmės tau atleistos. Bet štai, kaip kurie Rašto žinovai kalbėjo sau vieni: Tasai piktžodžiauja. Jėzus, pamatęs jų mintis, tarė: Kam jus manote pikta savo širdyse? Kas pigiau sakyti: Tavo nuodėmės tau atleistos, ar sakyti: Kelkis ir vaikščiok? Bet kad žinotumėte žmogaus Sunų turint ant žemės valdžios atleisti nuodėmes, tuomet jis tarė stabo ištiktam: Kelkis, imk savo patalą ir eik į savo namus. Matydamos gi tai minios, bijojo ir garbino Dievą, kurs buvo davęs žmonėms tokias valdžias.

Lekcija.

I KAR. 1, 4-8.

BROLIAI: Aš visuomet sakau ačiū mano Dievui dėl jūsų už Dievo malonę, kuri jums suteikta Jėzuje Kristuje, kad jame jus pasidarėte turtingi visakuo, visokiu mokslu ir visokių žinojimų, nes liudijimas apie Kristų sustiprėjo jūsų tarpe, taip kad jums netruksta jokios malonės, ir jus laukiate apsireiškimo mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, kurs ir sutvirtins jus iki galui, taip kad jus busite be kalčios mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus atėjimo dienoje.

AMERIKA. — "Catholic Times" neseniai padavė žinių apie "Church Extension Fund" (Bažnyčiai plėsti fondą). Šio fondo vyriausias tikslas statyti katalikų bažnyčias tose parapijose, kurių parapijiečiai nėra tiek turtingi, kad patys galėtų padengti visas statybos išlaidas. Fondui vadovauja Oklahoma vyskupas Msgr. Kelley. Jau 1923 m. galėjo pasidžiaugti, kad tais metais kiekvieną dieną atidarė po vieną bažnyčią. Anglijos katalikai ir gi vis labiau

remia šią sąjungą, kuri jau suspėjo savo gerus darbus taip gražiai nuveikti.

Naujausių laikų atsivertimų įdomiausias tai episkopališkos Bažnyčios Delaware vyskupo dr. Fr. J. Kinsman atsivertimas. Fr. Kinsman pirmą pastumėjimą prie šio žingsnio gavo iš kardinolo Gibbons, su kuriuo susirašinėjo. Savo vyskupiškąjį žiedą ir kryžių persiuntė jis kardinolui Merry dal Val, kaipo dovaną Šv. Petro turtui.

Budėkime Kad Neprigautų.

Dabar pasiteiraukime, kas reikalauja arba siulo "civilines jungtuves" su persiskyrimų priedu? Nugi ir aklas pamatys, ir siauraprotis supras, kad *tai darbas laisvamanių, masomų, socialistų ir žydijos*. Persiskyrę su Dievu, paėmę "divorsą" su visu kuom, kas dora ir šventa, *jie šiandieną nepakenčia, kad pasiliko dar čičlybėje lietuvių katalikų šeimyna*. Apdovanoti kurmio nagais ir lapės uosle, jie supranta, kad neįveiks katalikų, kol katalikiškos moterystės šaknis bus gyva. Panaikinti šaknys reiškia užmušti medžio gyvybę. Patys netekę Dievo savo širdyse, veja Jį iš mokyklos, iš Valstybės ir, žinoma, iš šeimos. Ar ne tiesa? Taip tikra tame tiesa, nes tik bedieviškos, socialistinės, masoniškos pakraipos žmonės, patekę valdžion rupinasi įvesti "civilines jungtuves" ir persiskyrimus. Kol Lietuvoje buvo katalikai prie valdžios vinšunių, tol "civilinių vedybų" nebuvo, dabar gi kuomet nutvėrė valdžią socialistai, jau garsiai kalbama, kad Lietuvos piliečiai bus apdovanoti ta nelaiminga "dovana". Tat, netiesa, buk katalikai patys reikalauja persiskyrimo įstatymų. Ligi pabaigos 18 šimtmečio, kol visi tamsus bedieviški gavalai tupėjo užkampyje pasislėpę, katalikams nesisapnavo persiskyrimai ir civilinės jungtuvės, tik masonams su socialistais viešumon pasirodžius 19, ir dabar 20-me šimtmetyje maras "divorsų" praplito visur. Praneuzija pirma krito auka to maro. Ir šiandieną visas pasaulis su pasibiaurėjimu atsisuka nuo purvų, kuriuose klampoja praneuzai. Paleistuvystės urvų gyventojai, ten persikėlė į viekus rumus, o pasileidėlės liko apdovanotos "pačių" garbingais vardais. Šeimyna suiro, dora išnyko, pasidarė purvinas svetimoteriavimo tvanas. Prie to paties socialis-

tai nori privesti ir Laisvą Lietuvą. Ant to paties kelio šiandieną randasi ir Amerika. Pasileidimą bandoma perkelti iš urvų į padorius ligšiol namus. Štai keno tai darbeliai, štai kokiam tikslui. Ar tai dar ligšiol to, mielas skaitytojau, nežinojai?

VII. Priekaištai.

a). *Katalikai nedaleisdami persiskyrimu varžo žmonių laisvę.*

Bet juk kiti Dievo įsakymai irgi varžo žmonių laisvę: nevok, neužmušk, nekalbėk netiesos... Tuotarpu jug dar neatsiranda tokių šviesuolių ir laisvės užtarėjų, kurie reikalautų pateisinti vagilius, piktadarius, melagių ir daleisti (legalizuoti) vagystes, žudymus, melagystes.

Tikrumoje persiskyrimų uždraudimas žmogaus laisvės nevaržo. Dievas nei vieno žmogaus neverčia vesti moterį arba eiti už vyro. Tai yra liuso noro dalykas. Bet kas pasirenka moterystės luomą, tas privalo jį priimti sulig to, kaip Dievas reikalauja. Pasirašyti po kontraktu nieks žmogų neverčia, tačiau, jei pasirašo tai privalo nustatytas sąlygas pildyti. Tas yra su kiekviena sutartimi; jei tat paprastos sutartys nevaržo liusybės, tai kokiū budu moterystės sutartis, kuri savo formą nieku budu nesiskiria nuo anų, gali varžyti žmonių liusybę? Pagaliaus vely tarnauti Dievui, negu kuno geismams.

b). *Moterystė yra grynai žmonių pačių sutartis, taigi Bažnyčiai nēr ko į tą klausimą kištis.*

Tiesa, kad moterystė yra grynai pačių žmonių sutartis, nes nei angelai, nei žvėrys moterystės ryšiais nesiriša. Tame laisvamaniai neklysta. Bet jie klysta tame, kad nekreipia dėmesį į žmonių ypatybę, butent, kad tie žmonės yra katalikais. Bažnyčios nariai privalo laikyties Bažnyčios

mokslo ir todėl jų moterystė yra tiki-
bi- niu aktu, kuris sutvarkytas yra paties
Kristaus. Moterystės sutartį Kristus iš-
kėlęs yra begalo aukštai, net prie Sakra-
mentų viršūnės. Sakramentų gi teikėjais
paskyrė ne valsčių viršaičius, arba nota-
rus, bet vyskopus ir kunigus. Tat lygiai
kaip kad Krikštą, Sutvirtinimą ir kitus
Sakramentus Bažnyčia teikia, taip pat
Bažnyčia, o ne valstybė teikia irgi mote-
rystės Sakramentą.

c). *Kunigams ne tiek rupi labas žmo-
nių, kiek pelnas iš jungtvių gaunamas.*

Kunigai gina moterystės Sakramentą
todėl, kad tai yra sulyg Bažnyčios žod-
žių "didis Sakramentas" ir kaip kad Sv.
Paulius yra pasakęs: "nors ir angelas
iš dangaus nužengęs kitaip skelbtų" ne-
valia sutikti, kunigų užduotis palaikyti
Kristaus mokslą ir jį visiems skelbti. O
kas link gaunamojo atlyginimo prie pasi-
taikomos progos jungtvių tarp katalikų,
tai juk nieko tame pikto. Leista yra tei-
sininkui, gydytojui, architektui imti atly-
ginimą už patarnavimą, kodėl tas pat
draudžiama kunigams? Kunigas irgi pri-
versta valgyti, turi drabužius dėvėti. XX-
tam amžiui teikiamos jungtuvės Bažny-
čioje irimamos aukos nuo katalikų už tei-
kiamąjį patarnavimą, tečiau ubagu nepasi-
darė del sudėjimo tame atvejuje aukos.
Pagaliaus, juk ir "civilinės jungtuvės"
įvedus Valstybei priseis mokėti duoklė,
o prie to dar įvedus persiskyrimus išlai-
dos nesumažės, bet padidės geriausiame
atvejuje 50 nuoš. Matome, tat, kad lais-
vamanius ima pavydas, kad jiems nie-
nieko netenka pagrobtį nuo jungtvių,
tat, vien iš pavydo pjudo žmones ant ku-
nigų.

d). *Moterystės nesuardomybės įstaty-
mas yra nuožmus.*

Nesuardomybė, kaip jau esame paty-
rė, paskelbtą paties Kristaus. Kas gi iš
musų tarpó gali manyti, kad Kristus, tas

idealas, davęs nuožmius įstatymus? Juk
aršiausieji Kristaus priešai lenkia gal-
vas su pagarba del Jo tiros artimo mei-
lės. Tai kaip gi dabar sutaikinti nuožmu-
ną moterystės nesuardomybės įstatymo
aukščiausias pasišventimo ir meilės kitų
su Kristaus asmeniu? Bet aš šioje vieto-
je noriu užklausti laisvamanius, ar jų
sugalvoti įstatymai pateisinantieji persi-
skyrimus nėra nuožmus, kuomet iš prie-
žasties to įstatymo nukentės milijonai
vaikų, kaip kad šiandieną jau kenčia Ru-
sijoje? Ar įstatymas, kuris paremtas lai-
kinais tankiausiai žemais geismais nėra
nuožmus? Ar įstatymas sulig kurio nei vy-
ras nei pati nežino, kaip ilgai jie kruvoj
gyvens ir per tai netenka noro prie
pasišventimo bei darbo, kurie tai privalumai
sudaro laimę šeimyniniame gyvenime, y-
ra švelnus? Ar įstatymas, kuris milijonams
motinų atima viltį šviesesnės ateities yra
prakilnus? *Nuožmus įstatymai, kurie že-
mina silpnesniąją lytį, kurie be globos pa-
lieka vaikus, kurie platina dorinį supuvi-
mą, ardo žmonių laimę, griauia šeimos
ramybę, pjudo vyrą su moteria.* Tas tai
tikra tiesa. Beabejo buna atsitikimų, kad
ir moterystės nesuardomybė nepatogu-
mus vienam, antram padaro; buna irgi,
kad gal ir sunkiu gyvenimo kryžiu ap-
krauna. Bet juk ar vien del to tasai įsta-
tymas pasidaro nuožmus? Juk ir gelžke-
liuose įvyksta nelaimių ir dirbtuvėse įvyk-
sta katastrofų, bet kas musų gali tvirtinti,
jog del pasitaikomų nelaimių nereik
traukinių, nereik dirbtuvių? Ar todėl, kad
pasitaiko vagystės nuosavybę reik panai-
kinti? Ar del vieno sukirmijusio obuolio
visą sodą kirsime ir naikinsime? Ne,
beabejo, kad ne. Tai gi ir moterystės ne-
suardomybės negalime vadinti nuožmiu
įstatymu vien dėlto, kad kartais pasitai-
ko neparinktos ir nelaimingos šeimynos.
Visuomenės labas mums privalo rūpėti,
bet ne atskyrų asmenų.

VIII. Išvados.

1). Kiekvienas katalikas privalo žinoti, kad teisėta Moterystė tarp katalikų yra nesuardoma;

2). Teisėtos moterystės jokia pasaulio, net ir Bažnyčios Valdžia negali išardyti;

3). Įstatymai, sulig kurių įvedami persiskyrimai ir civilinės jungtuvės tarpe katalikų, yra neteisingi, bedieviški, — jie reiškia varžymą ir persekiojimą Bažnyčios.

4). Katalikas, kurs balsuoja už aukščiau paminėtų įstatymų įvedimą, nepivalo pamiršti, jog sunkiai nusideda taip prieš Dievą, taip prieš Bažnyčią.

5). Katalikas, kurs sulig "civilinių jungtvių" veda, arba civilinį persiskyrimą (divorsą) ima, dasileidžia svetimoterystės piktadarybės.

6). Vaikai tėvų, kurie yra "civilines jungtves" paėmę nors akyse valdžios yra teisėti, — akyse Kristaus ir Bažny-

čios skaitosi "benkartais" arba neteisėtais.

7). Joks kunigas negali duoti iškrišimų asmenims gyvenantiems sulig "civilinių jungtvių". Tokie piktintojai privalo visųpirma išsiskyrti, paskiaus taikinties su Dievu.

8). "Katalikus", kurie gyvena "nekatalikiškai" nevalia katalikų kapuose laidoti. Tat ir visų tų, kurie gyvena "civilinėje moterystėje" nevalia katalikiškai laidoti.

Vos paminėtas tiesas priminiau tam, kad katalikus žmones perspėjus, kad nepaisytų laisvamaniškų plepalų ir nepasiduotų jų pragaištingai agitacijai.

Broliai lietuviai, — budėkime, kad laisvamaniai mūs neprigautų!

Ziutis.

Niagara Falls, N. Y.

Rugpiučio 15 d., 1926 m.

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Papraščiausius Priekaištus Tikėjimui.

Mes ten randame to dangiškojo Mokytojo du posakius apie nuodėmių išpažintį ir galią Jo duotą savo tarnams atleisti nuodėmes Jo vardu gaillestaujantiems nusidėjėliams.

Pirmasai tų posakių yra pažadėjimas Jėzaus Kristaus padarytas savo Apaštalams duoti jiems savo gale. Antrasai yra to pažadėjimo įvykdinimas.

1) Pažadėjimas randasi šv. Mato Evangelijoje sk. XVIII: "Ką tik jus surišt ant žemės, bus surišta ir danguje; ir ką tik jus atrište ant žemės, bus atrišta ir danguje."

2) Pažadėjimo įvykdinimas: šv. Jn.

sk. XX. tai Velykų dienoje, toje pačioje savo prisikėlimo dienoje (ir koki, ištiesų, buvo ta dangiškoji galė kurią Kristus turėjo duoti savo Apaštalams, kaip tik galė prikelti sielas mirusias per nuodėmę).

Apaštalai susirinkę dreba baimė vakarienės kambaryje. Žydų bijodami, jie yra užsidarę tame kambaryje. Umai, durims uždarytom, Jėzus pasirodo jų viduryje. "Ramybė jums", Jis sako, "tai aš, nebijokite". Jie bijo; jie dreba. Jie netiki savo akims ką matė. Gi jie palyti Jo šv. kuną, žaizdas Jo rankose, Jo kojose ir šone. Va, jie Jam puola

po kojų, Išganytojui prisikėlusiam iš numirusių ir Jį garbina.

Jėzus kvėptelėjo ant jų: "Priimkite šv. Dvasią", Jis sako jiems; "Kaip mano Tėvas mane siuntė, taip ir aš jus siunčiu", ty. kaip mano Tėvas siuntė mane žmonių Išganytojui, aš lygus su mano Tėvu, amžinas ir garbingas kaip Jis, siunčiu jus.

Aš jus siunčiu savo brolių išganytojais. Aš jus siunčiu kaip tų išganymo turtų užveizdomis, tų turtų, kuriuos aš sutaupinau, kuriuos aš užpelniau žmonėms; kaip sakramentų sargus ir davėjus, kuriuos aš esu palikęs visus savo nuopelnus, mano kančios ir mirties nuopelnus. "Kaip mano Tėvas mane siuntė, taip aš jus siunčiu. Priimkite šv. Dvasią. Keno nuodėmes atleisite, jos atleistos, ir keno nuodėmes sulaikysite, jos sulaikytos."

Ar reikalinga, meldžiu, ginčyti tokius žodžius? Kas drįs neigti, kad Jėzus Kristus čia duoda savo Apaštalam, pirmiems kunigams ir savo Bažnyčios ganytojams galę atleisti ir sulaikyti nuodėmes kaip jie matys tinkama? Kas gali neigti, kad jis juos paskyrė čionai teisėjais visų sąžinių, teisėjais, kurie turi pilną galę atleisti ir sulaikyti nuodėmes?

Tat, Jis, Jėzus Kristus, Dievo Sunus, tapęs žmogumi, yra nutaręs ir liepęs kad visi žmonės, kurie yra papildę nuodėmę ir pageidauja atleidimo, privalo kreiptis prie Jo kunigo, prie Jo paskirtų tarnų, kurie yra įgalioti jo siela teisti ir spręsti jos likimą Dievo vardu. Tat gi Jis ir tik tėra įsteigęs, liepęs ir uždėjęs pasauliui tą priedermę eiti iš-

pažinties.

Kokia nauda Jėzaus Kristaus kunigams būtų ta nuodėmių atleidimo galė, jei būtų kitos priemonės apturėti jų atleidimą? Kokią reikšmę turėtų Jėzaus Kristaus žodžiai? Kam nauda duoti durų sargui raktus, jei kitu budu galima įeiti į namus?

Beto gi kokią priemonę turėtų kunigai protingai teisti sąžinę, jei kaltasis neateitų prisipažinti savo nuodėmes, kurios dažnai težinomos jam vienam?

Krikščionis tat butinai privalo išpažinti savo nuodėmes kunigams, jei jie nori gauti atleidimą. Išpažintis yra divino jure atleidimo kelias; kas pageidauja tikslo, taipogi trokšta priemonės; kas nesinaudoja priemonėmis, jis nepasieks tikslo.

Tat, visuose amžiuose, žmonės ėjo išpažinties ir išpažino kunigams savo nuodėmes.

Istorija yra mums palaikius Didžiojo Karolio nuodėmklausio vardą IX amžiuje.

Ketvirtame šimtetyje mes matome didįjį šv. Ambrozijų, Milano Vyskupą, klausantį nusidėjėlio išpažinties; ir tuometinis istorikas prideda: kad jis taip verkdavo del nuodėmių, kurias jam išpažindavo, kad kaltieji nesusilaikydavo nuo ašarų ir verkdavo su juo.

Tuo pačiu laiču, mes skaitome kad šv. Augustinas barė Afrikos klaidatikius už jų pretencijas, nun Protestonų atnaujintas, kad tereikia išpažinti vienam Dievui. "Ar veltui", jis surinka, "Viešpats yra davęs Bažnyčiai dangaus raktus? Ar veltui pasakė: visa ką atleisite ant žemės, bus atleista danguje?

Jūs išjuokiate Evangeliją. Jūs pažadate, ką ji draudžia.”

Antrame ir trečiame amžiuje mes taipogi randame knygose, kurios užsiliko apie senuosius žymius mokytojus, apie nuodėmių išpažinties reikalingumą, kad žmogus apturėtų Dievo malonę per kunigus.

Katakombose rasta daugelis kedžių, kurios, savo ypatybėmis ir stoviu Bažnyčiose, tt. buvo matomai tos, kurios tarnavo nuodėmių klausimui.

Galop, Apaštalų Darbų Knygoje, mes matome, kad atsivertė Efezijos stabmeldžiai, paklusnūs Apaštalo, šv. Povilo, žodžiu: “Daug tikinčiųjų atedavo, išpažindavo ir skelbė, ką buvo darę” (Ap. DAR. XIX. 18).

Ar žmonės išpažįsta ką kitą kaip piktus darbus, nuodėmes? Ir ką reiškia Apaštalų Darbų knygos žodžiai, jei ne nuodėmių išpažintį?

Tad matai, prieteliau, kad Dievas, mūsų Išganytojas, paliko išpažintį kaip vaistą visoms mūsų sielos ligoms, kaip priemone sugrįžti pas savo dangiškąjį tėvą.

Tai išradimas pilnas gailestingumo, malonumo, paguodos ir švelnumo. Mums kainuoja ką-nors, tiesa, ypač jei ilgas apsileidimas yra sukrovęs skaitlingą piktybių sandėlį, o gal ir žymių piktybių ir nuodėmių krautuvę. Gi ta pirmoji valanda skubiai prabėga, o pasukui koks džiaugsmas. Kokia ramybė, kokio linksmybės pasijusti dar kartą, kaip kadaisia, Dievo kudikiu, Jėzaus Kristaus prieteliu. Jei išpažintis yra jungu, tai yra “saldus jungas ir lengva

našta”, apie kurią mūsų Išganytojas kalba. “Paimk jį”, prideda tasai malonus Mokytojas, “ir tamsta rasi ramybę savo sielai.”

Eik išpažinties ir tamsta pamatysi, jei nėra tiesa.

Koki nauda iš išpažinties?

ATSAKYMAS. Pirmoje vietoje, aišku kad joje yra gera, kadangi Dievo palikta, o Dievas nieko nedaro be tikslo.

Tamsta gi klausia toliau kokio nauda iš išpažinties? Eik išpažinties ir pamatysi, kokio nauda iš jos.

Tamsta išvysi, kad naudinga tapti doru iš blogo, kuriuo buvai pirma; išvysi, kad naudinga atitaisyti savo piktybes ir žengti pirmyn skubiai didvyriškiausiu doros keliu.

Kokia nauda iš išpažinties? Paklausk to vargšo kudikio, kurį begėdiški įpročiai kartą smaugė, kuomet jų antspauda jau spindėjo ant jo veido... Dabar gi patėmyk pilnai atsimainiusi tiek kuno vaizdą, kiek sielos padėtimi. Ką jis tat padarė? Jis buvo išpažinties... Jis eina išpažinties... Pirma jis nėjo.

Kokia nauda iš išpažinties? Paklausk to darbininko, pirma pasileidusio ir taip palankaus į smuklę; dabar taip doru, skaistaus, blaivaus, taip nuolankaus, taip darbštaus, pastojusio trumpu laiku pavyzdžiu visiems savo sėbrams. Jo žmona ir vaikai mato kad išpažintis yra naudinga.

(Bus daugiau).

Ž I E D E L I A I

Geras Sunus.

Visoje apygardoje buvo badas. Ne geriaus buvo ir misijos namuose. Vargšas misijonorius neturėjo iš ko katekistui (kursai mokino pagonus poterių) apsimokėti. Kuomet apie tai mąstė, įėjo jaunas žmogus į jo kambarį: “Gera diena, Tėve”. “Gera” Juozai. “Tėve, turiu keliauti. Vakar pradėjome paskutinį kukurudzų maišelį; bauginosi, kad mano motina su vaikais neužilgo turės badą kentėti. Turi tiesą Juozai. Neužturėsiu tavęs. Tavo tėvas mirė, todėl tu turi pagelbėti šeimynai. Bet sergėkis vaike, nes dideliuose miestuose busi įstatytas didelioms pagundoms. Galima tenai uždirbti daug pinigų, bet lengvai sielą pražudyti. Kuomet manai iškeliauti? — “Rytoj anksti, jei Tėvas pavelsi.” — “Gera”. Patarnausi man prie šv. Mišių, o paskui įduosiu laišką tėvui Helijodorui, kursai tave priims į savo globą, kuomet nuvyksti į Pretoriją (Afrikos Transvaliją).”

Ant rytojaus Juozas išklusė šv. Mišių ir priėmė švenč. Sakramentą iš rankų tėvo Eugeniaus. Paskui širdingai atsisveikino. Geras Tėvas buvo susijaudinęs — Juozas tą pamatė ir išėjo su įgelta širdimi.

Sugrįžęs namo, rengiasi į tolimą šalį. Tylėdamas suvalgė pusryčius, pasiėmė maldų knygelę, ražančių, kryžių ir surišo į seną antklodę. Tai visas jo

turtas. Tą rišulį prikabino prie lazdos. Meiliai atsisveikino su broliukais ir sesutėmis, puolė į glėbį savo verkiančios motinos ir pasakęs: “Sudiev,” greitai iškeliavo.

Ėjo kaip bėgdamas, o ašaros riedėjo iš akių. Greitai kelias suksis už kalno, todėl apsistojo su nuliudimu paskutinį kartą pažvelgė į savo gimtinį kaimą ir palaikias grinteles. Tenai matytis misijonoriaus namas, o tenai bažnytėlė. Jau negirdės varpo šaukiančio dideliu balsu žmones prie Dievo garbinimo. Nesimaišys į žmonių minią išeinant iš bažnytėlės šventadieniais. “Palikite su Dievu, balsiai pasakė ir bukite laimingi ten, kuomet aš kentėsiu”.

Jaunas keleivis už kalno pražuvo. Dabar įeina į naują pasaulį, kur nieks jo nepažįsta, nieks nemyli. “O mano Dieve! atsiduso. Dabar Tu esi man viskuo. Išmokyk mane kentėti dėl tų, kuriuos taip širdingai myliu. Didelė tai tiesa, ką man tėvas misijonorius pasakė: “Rože žiema neturi lapų nei žiedų, tiktai erškėčius, tiktai kentėjimus... Taip pat mūsų siela šiame pasaulyje turi tiktai erškėčius, tiktai kentėjimus. Bet ateis vasara, o tuomet rožės pražidės skaniai kvėpenčiais žiedais.

Ateis taip pat vasara mūsų sieloms... ta vasara tai dangus, tai Dievas”. Diena linksta prie vakaro. Juozapo akims atsivėrė gražus reginys. Ten

toli kalnas, čia pat luomos pilnos žolynų ir žiedų, o įvairūs paukščiai pripildo orą savo čiulbėjimais. Bet Juozas nemato tų stebuklų: jo širdis ir mintis paliko prie mylimųjų, kuriuos turėjo apleisti.

Atėjo naktis. Juozas sumanė jieškoti kur nors nakvynės. Toliaus švietė žiburiai, pasirodė trobelės. Žino, kad jose gyvena ramūs ir gailiaširdžiai žmonės. Juodukai, ištiesų, yra visuomet vaišingi ir duosnūs. Juozas subeldė į vieną grįtelę. Priėmė jį tikrai širdingai. Kalbėjo iki prirengė vakarienę iš kukurudzų zupės ir keptų žiogų (šaranča). Po vakarienės užviešpatavo tyla ir ramybė ir kelevis, atsigulęs ant žemės, saldžiai užmigo. Prabudęs anksti atsikėlė ir padėkojęs šeimnininkams iškeliavo toliaus. Po kelių dienų atvyko į Pretoriją. Lengvai atrado Tėvo Helijodoro namus ir tuojaus pas jį nuėjo. Tėvas priėmė jį širdingai, o perskaitęs tėvo Eugenijaus laišką, pasakė, kad žiną vieną garbingą Holendrų šeimyną, kuri reikalauja tarno ir jį noriai priims. Juozas ant visko sutiko ir priėmė vietą, kurią jam Dievo Apveizda paskyrė. Gavo jis du svaru sterlingų, gyvenimą ir užlaikymą. Buvo nustebeš, o šeimnininkai mokėjo apvertinti jo darbą, paklusnumą ir pamatingą dievotumą. Kiekvieną mėnesį atnešdavo tėvui Helijodorui visą savo algą ir prašydavo pasiųsti pinigus jo motinai.

Praslinko devyni mėnesiai nuo Juozo atkeliavimo į Pretoriją. Vieną naktį išgirdo bildėsi namuose. Iš savo kambario, kur buvo daržė, pamatė, kad vienas langas yra plačiai atviras. Kas nors

turėjo per jį leiti, tikriausiai vagis. Tuojaus išbėgo ir turėdamas raktą nuo namų, patyloms įėjo. Tenai kambaryje savo jaunos ponios pamatė žmogaus šešėlį. "Pagelbos! pagelbos! pradėjo balsiai šaukti. Piktadarys norėjo išbėgti; bet Juozas jį pagrobė. Abudu puolė ant žemės, Juozas vienok neleido jo iš savo rankų. Tuo balsu pašauktas šeimnininkas atbėgo, moteris bėgo pas kaimynus prašyti pagelbos. Tuojaus suėmė vagį ir atbėgusį policija surišo ir išsivedė. Buvo tai pavojingas piktadarys, neseniai iš kalėjimo išbėgęs.

Galop nusiraminta, bet dar buvo baimės ir pavojaus dėl jaunos mergaitės. Motina, dėkinga už dukters išgelbėjimą ir savo pasišventimą, norėjo Juozui padėkoti ir ėjo į jo kambarį. Pabalde į duris, šaukdama, bet Juozas silpnu balsu atsakė. Įeina į jo kambarį ir randa Juozą kraujuose. Piktadarys uždavė jam sunkų mirtingą smugį.

— Mirštu, tarė Juozas, meldžiu greitai pašaukti kunigą. Tėvas Helijodoras, sužinojęs apie nuotikį, tuojaus atvyko.

— Kas tau, mano vaike? Blogai jautėsi? — Taip atsakė Juozas. Tėve, noriu priimti šv. Sakramentus, nes jaučiuos, kad mirsiu". Kun. išklause išpažinties, davė švenč. Sakramentą ir paskutinį patepimą, kurį su dideliu maldingumu priėmė Juozas. Šeimnininkai aplinkui suklaupę, su ašaromis meldėsi už jį. Kuomet viskas užbaigta, kunigas pasilenkė prie jaunikaičio ir paklausė:

— Ar priimi mirtį su pasidavimu Dievo valiai?

— Taip, Tėve. — Ar nieks tavęs

neramino? — nieks, Tėve.

— Mylėjai Dievą, Juozai, o dabar Jis tau atidarys dangų. Angelai ir šventieji priims tave tenai. —

Bet matau, vaike, ašaras tavo akyse? Kas tave nuliudina? ir kas tau yr? — Tėve, atsakė Juozas, kas rupinsis mano mama ir vaikais?

— Aš, tarė jauna mergaitė, išgirdusi tuos žodžius, aš globosiu tavo motiną ir jos šeimyną. Prižadu tau, jog kiek ilgai gyvensiu, siuntinėsiu jai tavo

algą. Tu atidavei savo gyvybę už mano ir mano garbę, busiu tad aš dėkinga tau. Juozo veidas pradžiugo ir siekė pabučiuoti kunigui ranką. Čia pasklydo ir sunkiai nupuolė... Paskui neužilgo numirė. Kas buvo prižadėta, pildė. Kas mėnesį tėvas Helijodorius siuntė Juozapo motinai po du sterlingu svarų, pridėdamas, kad sunus savo algą siunčia, myli jumis visad. Atminkite apie jį savo maldose".

Ga.

Katalikų Mis. 1926 m. Sausio mėn.

Tretininkų Žinios.

Dar daugiau, "katalikiškasis ir pilnai apaštališkasis vyras", kaip nuostabiai rupinosi tikinčiųjų pataisymu, taip lygiai ir tas pats dėjo pastangų ir saviesiems taip pat liepė darbuotis ir rupintis atvertimu stambeldžių į Kristaus Tikėjimo bei doros įstatą. Nėra reikalo plačiai pasakoti visiems gerai žinomas dalykas, kaip Pranciškus, trokšdamas skelbti Evangeliją ir už tai gauti kankinio vainiką, su keleta brolių nuvyko į Aigiptą ir drąsiai stojo sultono akivaizdoj. Argi nėra Bažnyčios istorijos lapuose pilnais pagarbos žodžiais nupasakota, kiek mažųjų Brolių misionorių dar pat įsikurimo pradžioje, taip sakant, ankstybąjį darbuotės pavasarį liko nužudyta Sirijos ir Mauritanijos šalyse? Ir ši apaštalavimo darbą gausingoji Pranciškaus šeima, laikui bėgant, netgi gausiai liedami kraują, taip išvystė, kad Popiežių parėdymais jiems liko pavesta rupintis daugybe stambeldžių kraštų.

Todel niekas negali stebėtis, kad, praėjus šiam septynių šimtų metų laikotarpiui, tokios šio žmogaus įtakos ir padarytų geradarybių atminimas niekada ir niekur negalėjo išnykti nė buti sudrumsta. Priešingai, matome, kaip jo darbus ir gyvenimą, kurie, anot Dantės, privalo buti apdainuojami dangiškais, o ne

žmogiškais žodžiais, vieni laikai perleidžia garbinti ir stebėtis kitiems ir nurodo, jog jis ne vien dėl paprasto savo šventumo katalikiškojo pasaulio šviesos židiny užima sau priderimą vietą, bet taip pat spindi ir tula savo pasauliška didybe ir garbe, taip kad Asizičio vardas pasidaro garsus visame pasauly. Nes tuojau po Serafiškojo Tėvo mirčiai, tautoms pageidaujant, visur buvo statoma savo statyba ir papuošalais nepaprastai gražios bažnyčios; įvairių meno šakų kaip antai tapybos, statybos, skulptūros ir mozaikos garsiausieji dailininkai varėsi, kuris tikriau pagamins Pranciškaus paveikslą ir atvaizduos jojo gyvenimo įvykius; švenčiausios Marijos Angeliškos Bažnyčioj, toje vietoje, kur "vargšas ir nusizėmęs Pranciškus turtingas į Dangų" įėjo, o taip pat Asiziaus kalne, kur yra garbingasis jo karstas, iš visų pasaulio kraštų pavienui ir kuopomis renkasi lankytojų, norinčių su Dvasine nauda pagerbti didžiojo vyro atminimą ir pasigėrėti nemirštamais meno paminklais. Be to, šventąjį Asizietį, kaip matėme, apgiedojo Dantė Aleghieri, dainius, neturįs sau lygaus; bet šalia jo vėliau netruko ir tokių, kurie, tą vyrą apdainuodami, tvirtino ar tai italų ar kitų tautų literatūros. Bet ypač mūsų laikais, kada

Pranciškaus gyvenimą ir darbus dideliu pasisekimu nuolatos tyria daug mokslo vyrų, kada apie tai įvairiomis kalbomis išleista daugybė raštų, kada tai visa daugelį gabių ir mokytų vyrų paragino rašyti rimtų knygų ir kurti meno kurinių, radosi didis, nors ne visada tikras, Pranciškumi stebėjimasis. Nes vieni kiti Pranciškų turėjus didelę dovaną poetiškai reikšti savo širdies jausmus, ir todėl jojo garsiaja giesme vėlesniųjų laikų gėrisi kaipo seniausiu besikuriančios gimtosios kalbos paminklu; kiti juo stebisi kaipo nepaprastu gamtos mėgėju, kurs moka švelniai gėrėtis negyvųjų daiktų didingumu, žvaigždžių spindėsiu, Umbrijos kalnų bei slėnių malonumu, gyvulių grožiu, netgi tartum nekaltas Adomas, patal-

pintas žemės rojuj, su gyviais lyg kokiais brolybės ryšiais jaučiasi esąs surištas, su jais kalbasi ir priverčia savo įsakymų klausyti; kiti gėrisi jo tėvynės meile, kad mūsų Italijai suteikęs garbės ir laimės joje gimdamas, bet taip pat gausenėmis negu kurią nors kitą šalį apdovanojęs geradarybėmis; kiti pagaliau garsina jo vardą kaipo susirišusio su žmonėmis visais ypatingos meilės ryšiais. Visatai, žinoma, tiesa, bet nėra labai didelės svarbos dalykai ir reikia tinkamai suprasti: kas tai visa visupirmiausia imtų galvon ar panaudotų savo lepumui, klaidingoms nuomonėms bei pastangoms pateisinti, tas darytų tikrąjį šventojo Pranciškaus paveikslą.

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

VENGRIJA. — Ant Blocksbergo kalno, labai gražioj vietoj, iš kur matyti stebėtinas miesto vaizdas, pastatyta Lourdo grota. Žaliąją medžiagą grotai suaukojo tulos firmos, taip pat nemokamai atlikti ir visi darbai. Toji grota, kuri pavesta globoti pranciškonams, matosi busiant visos Vengrijos gausiai lankoma vieta.

Po karo vengrų studentų tarpe smarkiai pakilo skautų judėjimas. Po judėjimo apsilpimo, kai jie buvo vedami masonų, vadovavimą perėmė katalikai ir veda gera dvasia. Judėjime aktyviai dalyvauja ir mergaitės. Prieš tai stojo kardinolas-primas, Dr. Jonas Csernoch. Vyskupo nuomone mergaičių psichologija prieštarauja pati tam judėjimui ir del to jis ir uždraudžia visose jam priklausomose įstaigose, kuriose auklėjamos ir mokomos mergaitės, kurimą mergaičių skaučių organizacijų. Tuo pat įsakymu kardinolas uždraudė mokyklų rengiamus šokius, prieš kuriuos stoja ir Švietimo ministerija. Panašų įsakymą išleido Erlau vyskupas Szmeresnyj.

Keletą dienų po marijonų kongregacijos kongreso įvyko Vengrijos kalvinistų predikan-

tų metinis susirinkimas. Jame buvo kalbėta tik apie "katalikybės kilimą", "Mišrių vedybų nykimą", protestantų ir kalvinistų įtakos mažėjimą viešajame gyvenime ir t. t. Ypač daug kelta skandalo del katalikų tautos sąjungos plakato, liečiančio iškilmingą Dievo Kuno šventės apvaikščiojimą ir protestavo prieš tai, kad ši katalikų šventė laikoma tautine švente. Nė žodžio tačiau neprasitarta apie "vieno vaiko sistemą", apie religiniai — dorovinio gyvenimo pagilinimą ir t. t. Tebuvo švaistoma senos, šimtmečių nuvalkiotos frazės apie katalikų neapykantą ir apgaulinėjimus, kai tuo tarpu protestantai ir kalvinistai viešame Vengrijos gyvenime 50-60 nuoš. tvirtiau atstovaujami negu katalikai, kurių yra 67 nuoš. visos šalies gyventojų. Tarp daugelio žymesniųjų vietų ir ministeris pirmininkas ir vyriausias karo vadas yra ne katalikai.

VOKIETIJA. — Thurnfeldo ties Hall (Tirol) salezijonų vienuolyno bažnyčioje įvyko iškilmingas įvilkimas kancelerio Dr. Mayr našlės į naujokės (vienuolės) rubus.

MEKSIKA. — Nužudytas vyskupas Zara-

te? Kilus smarkiam Katalikų Bažnyčios persekiojimui, Kvejutlos vyskupas Zarate paskelbė ganytojišką laišką tikintiesiems. Tame laiške jis drąsiai stojo prieš bedieviškos valdžios užsipuolimus, kurie savo elgesiu prilygo prancūzų revoliucijos žiauriųjų jakobistų žygiams. To laiško obalsis — “Tegyvuoja Kristus Karalius!” Jame tarp kito ko vyskupas rašė:—

“Gal kas manys, kam mes save į tokį pavojų prieš tironišką valdžią išstatome. Bet geriau tegu žmonių rustybė pakyla negu Dievo. Mes nebijome nei kalėjimo, nei budelių ginklų. Mes bijome tik Dievo teismo. Mes smerkiame, ir iškilmingai atmetame visus Meksikos valdžios pasikėsinimus prieš Bažnyčią ir kiekvieną pasikėsinimą atskirai. Ponas prezidentas nežino, kad šioj šalyj yra žmogus, kuris iš Dievo malonės turi tiek drąsos, jei bus reikalinga ir kankiniu mirti už Kristų ir Jo Bažnyčią. Tik vienos nuo jakobistų prašyčiau malonės, jeigu jakobistai dar malonę pripažįsta, butent, kad mane nežudytų slapta!”

Vyskupas matyt išpranašavo, nes jis buvo suintas ir įmestas į Vera Kruz kalėjimą; netrukus Meksikos laikraščiai pranešė, kad vyskupas “rastas negyvas”. Meksikos šalis, per tiek metų buvusi katalikiška, jau pradeda išduoti vaisius: joje pasireiškia šventieji ir kankiniai už Kristų.

PRANCUZIJA. — Kaip žinoma, Prancūzijoje katalikai senai yra visaip varžomi.

Š. m. liepos 15 d., esant Paryžiuje Marokos sultonui, iškilmingai pašventinta valdžios pastatyta muzulmonų mečetė. Vienose popietinėse iškilmėse sultonas gyrė vyriausybę už šios mičėtės pastatymą, kuri yra mahometonų tikėjimo pagarbos ženklas, — to tikėjimo, kurio draugingoji Prancūzija niekuomet nebuvo paliovusi globoti. Dar puikėsnį to įrodymą davė Prancūzija dabar, kai pastatė savo šalyje mahometonų religijai mečetę.

Respublikos prezidentas Doumergue atsakydamas iškėlė solidarumą, kuris jungia islamą su vakarais. Prancūzų respublika visuomet stengusis pripažinti ir ginti visas tikybas, ku-

rios yra žmogaus pasifinktas kelias jo idealui siekti. Šis kelias Prancūzijai yra šventas ir jį gerbianči; jos rupesnis visais yra vienodas. Ši visų žmonių sąžinės laisvės lygybė prieš įstatymus esanti prancūzų demokratijos pažymys.

Prie šių žodžių elgimasis su katalikų Bažnyčia ir ordenais atrodė gana keistai.

— Staigus pagijimas vėžio liga sirgusios. Iš Liurdo pranešama, jog čia gydytojų komisija jau galutinai yra ištyrusi vieną stebuklingą išgijimą, kuris įvyko pereiniais metais kovo 18 dieną. Celestina Gardelle iš Cravanto sirgo vėžio liga, kuri buvo įsimetusi į veidą. Ją tyrinėjo 4 gydytojai, ir jie visi vienbalsiai pareiškė, jog ji serga nepagydoma vėžio liga. Gydytojų apleista, ji nuvyko į stebuklingąją Švenč. Pamelės vietą, Liurdą (Pietų Prancūzijoje). Ir čia jai apsiplovus Liurdo vandeniū vėžys vienu akimirksniu išnyko, nepalikdamas jokių pėdsakų. Ir štai dabar po ilgų tyrinėjimų gydytojais paskelbė, jog tasai išgijimas tikrai staiga įvykęs ir kad nė jokie gydytojų vaistai ir jokios kitos žemiškos priemonės taip pagydyti nebutų galėję.

ANGLIJA. — Hove, kur atostogų laiku susirenka daugybės žmonių, yra bažnyčia Švenčiausios Jėzaus Širdies. Nepersenai ant tos bažnyčios durų pasirodė paskelbimas, kad toje bažnyčioje bus aplenkiamos su šv. Komunija moterys netinkamai apsirėdžiusios.

Prie netinkamų parėdų priskaityta šlebės be rankovių ir nedengiančios užtektinai krutinės ir pečių.

FRANCIJA. — Tautinė Katalikų Federacija išreikalauti geresnių tikiybinių įstatymų Francijoje nesiliauja veikus. Vervier's vyskupijoje apie dvidešimtis tukstančių kalniečių susirinko klausyti katalikų kalbėtojų vietoje La Louvese, arti šv. Pranciškaus Regis kapo. —

Ta pačią rugpinčio 8 d. netoli Pireniejų, vietoje Orthez, susirinko keturiasdešimt tukstančių kaimiečių, kurie išklausė generol' Dé Castelnaū ir parlamento nario kunigo Bergey kalbų ir pritarė jiems didžiausiu šauksmu ir delnų plojimu.

Lietuvos Žinios

Kilnios ir džiaugsmingos apeigos. Mariampolės Kun. Marijonų koplyčioje rugp. 14 d. iškilmingomis apeigomis priimti bandiniai į vienuolyną 10 asmenų, į noviciatą 11 asmenų, tame skaičiuj vienas Liet. Universiteto studentas, du amatninku, kiti moksleiviai ir darbininkai. Ant rytojaus bažnyčioje iškilmingus apžadus Dievui tarnauti skaiestybėje, neturte ir klusnume padarė 15 asmenų. Padariusiųjų apžadus skaičiuje yra du kunigu, 4 Liet. Universiteto studentai, 2 amatninkai, kiti moksleiviai ir darbininkai.

Atidaroma Žemės Ukio mokykla. Nuo šių metų mokslo pradžios Žemės Ukio Ministerijos Kvietiško dvare prie Mariampolės miesto atidaroma Žemesnioji Žemės Ukio Mokykla. Skubiai remontuojamas gyvenamas namas mokyklos reikalams pritaikinti, kad jau nuo spalio 1 dienos galėtų tenai normaliai eiti mokslas.

Šiais mokslo metais bus atidaryta tikta pirmutinioji klasė. Norintieji pastoti jau dabar paduoda prašymus Mokyklos Vedėjo vardu Kvietiško dvare; ten pat teikiamos ir platesnės informacijos mokyklos reikalais.

Pavyzdingi atlidai. Griškabudis (Šakių apskr.) š. m. rugpiučio 1 d. Griškabudyje buvo šv. Onos atlidai. Nors kelias buvo blogas, bet žmonių prisirinko daugiau negu į kitus atlidus. Kadangi tą dieną buvo valstybės Konstitucijos paskelbimo diena, tai visų rušių traktieriai buvo uždaryti. Todėl girtuoklėliai, nepaisant didelių žygių, negavo "užsitraukti" ir važiavo ar ėjo namo nesvyrinėdami.

Kad taip būtų kiekvieną sekmadienį, tai kitokių laikų Lietuva susilauktų. "*Saltinis*".

L. Kt. Moksleivių konferencija Kaune praėjo dideliu dvasios pakilimu, pasižymėjo skaitlingumu, tęsėsi tris dienas; išrinkta nauja valdyba: — M. Stalioraitė, Dobrovolskis, Borisas, Lušys, Raulynaitis, Kubiliūtė, Ražaitis, Vilimas ir Griniūtė. Į Revizijos komisiją: — Berulis, Sabaliauskas, Jonkaitytė, Makutėnas ir Drutys.

Apie tą konferenciją. Lietuvos katalikiškai ateičiai labai svarbią, teks dar parašyti.

Liet. Katalikių Moterų Dr.-jai valdžia atėmė duodamą iki šiol pašalpą, kadangi tai esanti "politinė organizacija". Kat. Moterų D. ja išlaiko Karmelavoje, Rietave ir Balbieriškyje mergaitėms ukio mokyklas. Bet mūsų valdžia kiekvieną katalikių mokyklą matyt skaitys "politine organizacija" ir pašalpų nebeduos; užtat reikia laukti, kad netikėlių organizacijos gaus jų dvigubai trigubai.

Mirė kun. J. Jankauskas. Naktį į 21 rugp. mirė žinomas Mariampolėje kun. Juozas Jankauskas, sulaukęs 65 metų amžiaus. Velionis keletą metų buvo klebonu Amerikoje lietuvių parapijoje Cleveland, Ohio valstybėje. Paskutinį laiką nebeįgalėdamas gyveno privačiai Mariampolėje eidamas kalėjimo kapeliono pareigas. Šį pavasarį, jausdamasis silpnėjęs, buvęs išvažiavęs gydytis Pasvalyn ir Palangon, bet vieną dieną Palangos pajuryje sukrito ir nebežalė.

Palaidotas rugp. 23 d. Mariampolės kapuose.

Vilkaviškis. Čia kurį laiką buvo nenaudojama peršventinta rusų cerkvė. Dabar kai apsigyveno vyskupai ir persikėlė seminarija, ši bažnyčia manoma paimti klierikams ir bendrai mokiniams. Bažnyčia visą laiką buvo netaisoma, todėl dabar reikalinga remontas. Dedamas naujas skardinis stogas ir taisomas vidus. Šiaip bažnytelė atrodo gana graži, negryno bizantiško stiliaus.

—Paskutinėmis liepos dienomis mieste įvyko keletas vagysčių. Pavogta abiturientui Balickui eilė drab. ir daugeliui miestiečių išnešta įvairių daiktų bei atimta pinigų. Vagys tikt specialistai ir labai drąsus. Dauguma — dabar amnestuoti. Kai kurie jau ir valdžios daiktų pavogė. Tų vagių "generolas" — Kriaučiūnas. Kriminalinė policija už jo sugavimą duoda 200 litų, o miesto žydai sudeda 500. Geras uždarbis!

"*Saltinis*."

MUSŲ DARBAI

J. M. Arkivyskupas Matulevičius apleido Ameriką.

Marijonų Vienuolijos aukščiausias viršininikas (generolas) Jo Malonybė arkivyskupas Matulevičius, rugsėjo 1 d., antrą valandą po pietų sėdo New Yorke į laivą Berengariją ir iškeliauvo Lietuvon.

Atlikęs garbingai savo atstovavimą Lietuvos didžiajame Chicagos Eucharistiniame Kongrese, pertvarkęs Amerikos Marijonus, įsteigdamas jų tris vienuolinius namus su atskirais viršininkais ir vienu provinciolu, patvirtinęs Marijonų darbuotę Amerikoje, palaiminęs juos ir jų pradėtą kolegiją, jis aplankė kone visas lietuvių parapijas Amerikoje.

Visur gražiai ir nuoširdžiai buvo sutiktas, priimtas ir išlydėtas. Visur jis, kaip geras ganytojas, kuriam pirmiausia rūpi žmogaus siela, jis visur į visus nuoširdžiai prakalbėjo, keldamas ir stiprindamas visuose brangiausia Dievo dovaną — tikėjimą, ragindamas nepamiršti savo tautybės, savo tėvynės arba savo tėvų žemelės.

Gerėjosi Amerikos lietuvių gerais darbais, jau atliktais, dabar atliekamais ir dar tik užmanytais, bet nekartą ir liudo, matydamas daug katalikų, susilpnėjusių tikėjime ir nemažai ji visiškai pametusių. Jis meldėsi už visus, čia lankydamasis, teikia savo vyskupišką palaiminimą. Nėra abejonės, kad jis nepamirš Amerikos lietuvių savo maldose ir budamas nuo jų toli.

Telaimina Dievas jo kelionę Lietuvon.

Pakeliui jis žadėjo aplankyti ir Anglijos lietuvius katalikus. Čia jie rečiau mato svečių.

Dabar susilauks žymaus ir garbingo svečio.

Ateis laikas, kad Marijonams gal teks ir Anglijoje tarp lietuvių pradėti darbuotis. Jų vyresnysis, aplankydamas tenyksčius lietuvius, ar nebus tik praskintojas jiems kelio tenai.

Plačiausia Marijonams darbo dirva stovi Amerikoje. Nemažiau tos jiems dirvos ir kitur.

Taigi seniai Marijonai nesisils, bet skubiai dirba, kad prirengus kodaugiausia darbininkų, kad galėtų ramiai užmerkti, amžinu miegu savo akis.

Gauta žinių, kad net jau gatavų, prirengtų darbininkų padidins Marijonų eiles.

Taigi jėgos auga. Geri žmonės remia, vienuolija stiprėja, kandidatų atkeliauja vis daugiau, vienuolijos sienos ims bėskėt. Ateis nauja "bėda" — reikės butinai statyti naujas namas.

Marijonų Kolegijos Remėjai:

VI. Jadinkus, Detroit, Mich., ...	\$2.00
J. Gikis, Chicago, Ill.	3.00
A. Rusienė, S. Boston, Mass., ...	3.00
J. Šliogeris, Cicero, Ill.	3.00
Pr. Dubauskas, Montreal, Canada	1.00
O. Gaidaitė, Chicago, Ill.	3.00
J. Daunoravičiūtė, Chicago, Ill.	3.00
Rev. M. A. Pankus, Bridgeport, Conn.	3.00
O. Pasukevičienė, Bridgeport, Conn. ..	3.00
M. Kalasinskienė, Chicago, Ill.	3.00
V. Andrunas, S. Boston, Mass.	2.50
M. Strakalaitė, Chicago, Ill.	2.00
A. Kazeliauskienė, Chicago, Ill.	3.00
E. Dorienė, Chicago, Ill.	3.00
E. Gasparkienė, Chicago, Ill.	3.00
O. Gaidaitė, Chicago, Ill.	3.00
F. Šliogierienė, Chicago, Ill.	3.00
E. Vilčiauskienė, Chicago, Ill.	3.00
A. Kairaitė, Chicago, Ill.	3.00
P-lė Dugaravičiūtė, Chicago, Ill.	2.00
B. Motejaitienė, Chicago, Ill.	100.00
M. Karunkevičienė, Shenandoah, Pa. ...	3.00
M. Rakauskienė, Westville, Ill.	3.00
A. Vendelskienė, Westville, Ill.	3.00
O. Lugauskienė, Westville, Ill.	3.00
P. Staniškienė, Phila, Pa.	3.00
VI. Strioga, Chicago, Ill.	1.00
A. Koltosky, Pottsville, Pa.	3.00
J. Babijonas, St. Clair, Pa.	3.00

Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir Aukotojams nuoširdžiai ačiū. *Remėjų Centras.*

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kodel Viešpaties Jėzaus Prisikėlimo šventė nebuna vis tą pačią dieną, kaip kad Kalėdos kasmet vis buna 25 d. Gruodžio, o Velykos buva kartais Kovo mėn., kartais Balandžio.

Iškilus diskusijoms apie tikėjimą, prikašiojama, kad Viešpats Jėzus kėlės vis ne tą pačią dieną. Net ir protestantai tai norėtų žinoti? *A. Č.*

ATSAKYMAS. — Pirmiausia reikia žinoti, kad dienos apvaikščiojimui kokių nors švenčių arba svarbių atsitikimų ir Jėzaus ir Jo Šventųjų gyvenimo skiria Bažnyčia. Bet ji ne visuomet skiria šventę būtinai į tą dieną, kurioje tas įvykis buvo, bet skirsto sulyg senovės padavimo ir įvairių papročių.

Antra, dabar da ne visur vieno ir to paties kalendoriaus žmonės laikosi, o tuomet, kada Jėzus ant žemės gyveno, kalendoriai arba laiko skaičiavimai buvo labai įvairūs.

Taigi ir kuomet Jėzaus įsteigtoji Bažnyčia platinosi įvairiose šalyse ir pas įvairias tautas tai ir šventės buvo tada apvaikščiojamos sulyg įvairių šalių kalendorių.

Tos pačios šventės vienur buvo švenčiamos vieną dieną, kitur visiškai kitą dieną.

Įtokiu būdu ir Jėzaus Prisikėlimo šventę vienur šventė prisilaikydami žydų kalendoriaus, sekdami menulio atmainas, kitur kitokio.

Toliaus krikščionys pradėjo rupintis, kad Bažnyčioje, kuri yra viena, Kristaus įsteigta, būtų vienodumas.

Prasidėjo Bažnyčios vyskupų ir vyresniųjų taip vadinamos Santarybos arba Visuotini Susirinkimai. Per tuos Susirinkimus tarp kitų dalykų ir pradėjo viendinti švenčių apvaikščiojimą.

Vienoms nuskyrė pastovias dienas, kitoms, sulyg jau įvykusių papročių nepastovias.

Gi del Jėzaus Prisikėlimo šventės pirmiausia buvo nutarta, kad ji visuomet būtų švenčiama sekmadienyje, nes prieš tai kaip kur ir šiomis dienomis švęsdavo.

Vėliaus, vienodinant kalendorių, išrasti buvo tam tikri skaičiavimai, apie kuriuos čia ne vieta rašyti, nes per daug vietos užimtų ir daugeliui būtų visiškai nesuprantami dalykai, tai tuomet susitarta, kad visoje katalikiškoje Bažnyčioje Velykas švęstų po Kovo 21 d. po pirmojo pilnačio. Kadangi tos menulio atmainos ne vienodai eina, taigi ir Velykų šventė ne visuomet tą pačią dieną įvyksta.

Prikaišiojimas del Velykų šventės dienos nepastovumo neturi reikšmės, nes Bažnyčiai rupi ne pati diena, bet atminimas ir šventimas to žymaus nepaprasto įvykio, koku yra Kristaus Prisikėlimas.

KLAUSIMAS. — Ar galima moteriškei po gimdymo kudikio, nesulaukus šešių savaičių eiti į bažnyčią?

ATSAKYMAS. — Galima ir tuojaus eiti, jei tik jaučiasi pilnai sveika.

Mariampolė. Per šv. Panelės į Dangų ėmimo atleidus atvyko iš Kauno maldininkų būrys iš 100 žmonių. Maldininkams vadovavo Tėvas J. Katilius ir klėrikas Jankevič, rusas, atvirtęs iš pravoslavijos į katalikybę.

Mariampolėn buvo atkęs vienai dienai savo namų apžiūrėti valstybės prezidentas, p. K. Grinius.

Argi taip įsakyta? Mariampolės policija žinias apie varžytines ėmė skelbti vietiniame netikėlių laikraštuke. Tas popierėlis yra keturis kartus už "Šaltinį" mažesnis ir keturis kartus mažiau už jį išsiplatinęs. Skaito jį daugiausia miesto proletarai, kurie nieko neperka. Per tai

parduodamą žmonių turtą gešftmacheriai gali nupirkti už pusdykį, nes pirkti galintieji ir ano raštpalaikio neskaitantieji žmonės nesužino.

Matyt jau toks naujos valdžios įsakymas, kad valdiškų skelbimų neduoti katalikų spaudai. Katalikų spaudos tuomi nepasmags, o žmonėms skriaudos padarys.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ
2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina Lietuvon tik

\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.